

[Axel Sørensen.]

ikke villet ofre deres sammensparede Skilfinger ude paa Landet ved Køb af en krigsfordyret Ejendom, men man har saa imidlertid, som man siger, ombyttet sin rige og udmærkede Forstaaelse af et Erhverv med en Politistav, eller den unge Husassistent paa Landet er havnet i en Kontorstol, og medens Tiden gik, er disse Mennesker groet fast paa Brostenene. Dette Forhold maa ændres hurtigst muligt, da et Land som Danmark ellers vil glide længere bort fra den Balance, som er nødvendig for et Land med en Struktur som vor. Et af de Omraader, hvor Staten kan bidrage i den rigtige Retning, er gennem en bedre Jordfordeling. I denne Samling, hvor Jordlovene kommer til Revision, skulde man kunne regne med, at Opmærksomheden samler sig herom. Nu maa Grundlaget lægges til Oprettelsen af de 100 000 nye Brug samt en Supplering af de 50 000 indeklemt Husmandsbrug. Der lægges nu an til en ny Epoke, et Brobygningsarbejde af stort Format, der vil komme til at virke mellem Klasser og Erhverv.

En anden af de store Vanskeligheder, som møder os i Dag, og som vi hurtigt maa se at komme over, er Fremskaffelsen af Lejligheder til alle de ca. 50 000 Familier, som i Dag enten ingen Lejlighed har eller ogsaa bebor et Par Værelser, som i Realiteten ikke er nogen Lejlighed, men kun Tag over Hovedet. Det er derfor ogsaa naturligt, at de fleste af Finanslovdokumenterne har omtalt dette vidtrækkende Spørgsmaal uden dog at kunne finde en radikal Løsning af det som Følge af den katastrofale Mangel paa Byggematerialer. Det vil være at haabe, at det nedsatte Byggeudvalg, men ogsaa det Byggeforskningsinstitut, som nu forhaabentlig bliver nedsat, maa forstaa denne Opgave. Det er sikkert rigtigt, at vi kan revidere de Byggemetoder, vi gennem flere Slægtled har konstrueret vore Boliger efter, i Retning af en bedre Udnyttelse af den mindre Mængde af Materialer. Der er i de sidste 2—3 Aar sket en hel Del ulovligt Byggeri ved Anvendelse af Materialer, der var i fri Handel, og som der ikke skulde Indkøbstilladelse til. Herom vidner alle de mange Sommerhuse og Bilgarager, der er bygget ved Strandene og andre Steder.

Men det forekommer mig ogsaa, at Statens mere eller mindre nødvendige Byggeri, hvor ofte Materialeforbruget er meget stort, maatte kunne tages op til en Revision af de ansvarlige Ministerier. Jeg vil gerne

her henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa et bestemt Forhold. Det drejer sig om den af Justitsministeriet overtagne Gaard Møgelkjær i Bjerre Herred. Gaarden blev i sin Tid købt af Arbejds- og Socialministeriet og administreret som Ungdomslejr. Senere er denne Gaard overgaaet til Fængselsvæsenet, og der er siden sket meget store Forandringer i de Bygninger, som man rent praktisk maatte anse for uegnede til det Formaal at huse politiske Fanger. Det er naturligt, at det store Nedbrydnings- og Genopbygningsarbejde, som for Tiden foregaar her, mishager Egnens Befolkning, idet der her anvendes nye Byggematerialer i store Mængder, medens en hel Del nedbrudt, godt Materiale ligger hen som kassabelt i en Tid, hvor Egnens Befolkning ikke kan købe et Bræt til et Skillerum eller en Vognfjæl. Dette Forhold bliver selvsagt mere graverende for Tiden, hvor der er gennemført saa godt som fuldstændigt Byggestop. Desuden binder man speciel Arbejdskraft, der i mange Tilfælde ellers vilde være disponibel for de mindre Haandværkere paa Landet og andre Steder, som nu ikke kan gennemføre et godkendt Boligbyggeri, fordi den store Arbejdsplads har tilegnet sig deres uddannede Personale mod en Betaling, som i mange Tilfælde er langt over de fastlagte Betalinger og nærmer sig Sortbørspriser.

Naar jeg fremfører denne Kritik af dette Forhold, er det, fordi den højtærede Justitsminister i et lokalt Dagblad synes at være fuldt ud tilfreds med de herskende Forhold i den nævnte Lejr. Det maa efter min Mening være Statens Opgave at gaa foran med Hensyn til Overholdelse af de Love, der fastsættes, og ikke at være en Faktor, der skruer Prisen unødigt op.

Til Slut ønsker jeg at fremføre et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Det gælder Opgørelsen og Tilbageførslen af de saakaldte Skødeklausejendomme. Disse Ejendomme er en Rest fra Besættelsestiden, hvis Spor her endnu langt fra er udsløttet. Af de paagældende Omraader, som ligger spredt over vort Land, skal jeg nævne et, nemlig Vandel Flyveplads i Vejle Amt, hvor de konfiskerede Ejendommens Antal er 225, bestaaende af Huse og Landbrug. De tidligere Ejere af disse Ejendomme, der maatte forlade dem for en 2—3 Aar siden, fik ved Besættelsesmagtens Overtagelse af Ejendommene udbetalt 75 pCt. af den aftalte Pris for Ejendommene, en Pris, som var godkendt